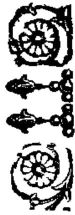
પોઝીશનનું ચોલકું

પ્રકાશક,
"નવચેતન" પુસ્તકાલય-તરફથી

ચંદ્રશંકર મગનલાલ બુકસેલર.
બરાનપુરી ભાગળ-સુરત

આવૃતી પહેલી ૧૯૨૪ પ્રત ૫૦૦૦

પોજીસનનું પોલકું

મધુ બંસરી

જરા કહોજી સાવરીયા શા જાદુ કર્યા ?
જાદુ કર્યાં મન ઘેલા કર્યા,
હતુ મમ દિલ ભોળુ બાળ, ના સમજ્યુ કુવારૂ કઇ,
કાતિલ તમારા કામણે બાલા દિવાની થઈ,
જીગર અમ લુટી લઈને ના દવા પાગલને દેશો કઇ,
જીવન વિનાની વેલીને પ્રીતીના પાણી પાશો નહિ
હર્યા અમ પ્રાણ નેહે નાથ, કરૂ વિનતી સતાવો નહિ,
મોહન તમારા હાસ્યથી, નયનો નચાવો નહિ,

શૃંગી ઋષિ.

હુ તો જોગણ બની છુ, મારા વહાલમની,
વહાલની પ્રેમ આલમની–હુ તો
વન વનના મહેલ પ્રિતમ ? તારા વિણ સુના છે,
તિરથના ઘાટ પ્રિતમ ? જોગીથી જુના છે,
રસિકા એ રસના ઉપાસકની–હુ તો
તરૂ તરૂને પાને પ્રિતમ ! નામ જો તારૂ છે,
રેખા રેખામા પ્રિતમ ? ભાગ્ય જો મારૂ છે,
દાસી એ દિલના દિલાવરની–હુ તો

(કવિ ન્હાનાલાલ)

બીનળ-મુ જાળ.

* તુટેલા તાર વીણાના તે બધાશે ફરી પાછા,
પુટેલા પ્યારના વાજા ન સધાશે કદી પાછા-ટેક૦
દીવાલોમા પડયા ચીરા, તે સધાશે કદી પાછા (૨)
થયા ચીરા જીગરના તે ન સધાશે કદી પાછા-ટેક૦
પડયા જે મ્હોતના મુખમા ઉભા થાયે ફરી પાછા
ઘવાયા બેવફાથી જે ન સાજા થાયે તે પાછા-ટેક૦
પડેલા ઝખમ બજરના પુરાયે તે ફરી પાછા
પડેલા જુલમના વા તે ન રૂઝાયે કદી પાછા-ટેક૦

એમાં શુ ?

કોયલીયા કુક સુનાવે, બીલી બસત બહાર-કોયલીયા૦
કોન સખી મોહે બસત સુનાવે મય તલસુ બાર બાર,
પાપી પપૈયા પિયુ પિયુ બોલે, પિયા પરદેશી યાર-કોય૦
જીયા પિયા બીન જલે દીન રયના, જોબનવા દિન ચાર,
મયે નવજોબના જોગન બનુ ગી, પિયા મીલન દરબાર-કોય૦

સતી દ્રૌપદી.

ગોવિંદ ગુણ ગાવોરે હો નરનાર,
ગોપાળા ગુણ ગાવોરે હો નરનાર
ગિરિધર નાટધર, શ્રી મુરલીધર,
નામથી નેહ લગાવોરે હા નામથી નેહ લગાવોરે હો
અધમ ઉદ્ધારણ ભવ જળ તારણ,
શ્રીકૃષ્ણ કૃષ્ણ કહે જાવોરે, હા શ્રીકૃષ્ણ કહે જાવોરે-હો.

એકજ ભુલ.

મને ભોળીને ભરમાવી રે મા, કેમ કરૂ ?
અણસમજુને ફોસલાવી રે મા, કેમ કરૂ ?
મારી પાસે પાસે આવે, છાની વાતો સંભળાવે
મારૂં દીલ લલચાવે, પેલો ગરજી
પ્યારી કહીને બોલાવે, એની પાસે કેમ ફાવે ?
એ તો સાંભળે ન એકે મારી અરજી
છાતી માતો, અરરર રરરર અરરર રરરર થાયરે-મા.
એના મોઢાની મીઠાશ, એ તો જાણે નાગ પાશ,
પછી હોય કે ન હોય મારી મરજી,
કરે પરાણે એ પ્રીત, એ તે કયાની હશે રીત ?
થઇ બેસે છે ધણી મારો વરજી !
છાતીમાં તો થરરર રરરર થરરર થાયરે મા કેમ કરૂ ?

એકજ ભુલ.

આપણે કરશુ વકીલાત ત્યારે ભરશે કોણ પાણી ? (૨)
પછી ઘણી ઘણીવાણી થઇને મહાલશેરે બા-આપણે
આપણે પ્હેરશુ પાટલુન બુટ કોટ નેકટાઇ, (૨)
પછી ઘણી સેથા ટપકી પાડી નાચશેરે બા-આપણે
આપણે થઇશુ સોલજર કરશુ ધુમ ફરરર,
વરજી લે ઘા ચોળી પ્હેરી સાચવસે ઘર
ઘાઘરા પલટણ કરશે દેશનો ઉદ્ધાર
ઓ માગ હિંદ તારો થઇ ગયો બેડો પાર !-આપણે

સંસાર–નૌકા.

શ્યામ ઝુલે હીંડોળા, કુંજન બનમે,
કુંજન બનમે મધુ બનમે,
લતાએ પુષ્પોકો ઝુલેમે કયા ઝુલાતી હુએ ?
પવનકે ઝોકેમે કયસી, સુગંધ આતી હુએ ?
ચમનકે ઝુમકે શાખે સમા દીખાતી હુએ ?
મદનકો ગોદમેં લેકર એહ સબ રમાતી હુએ ?
બસ ગઇ સાંવરી સુરત એહ નયનનમે–શ્યામ૦

સરદારબા.

બંસીવાલા આજોરે મારે દેશ,
તારી શામરી સુરત પ્યારો બેશ–બસી૦
આવન આવન કહે ગયોજી, કર ગયો કોલ અનેક;
ગિણતા ગિણતા ઘીસ ગઇ મોરી આંગળીયારી રેખ,
સાંવરીયા, રસીલા, સલુણા, પીયારે જીયામે કરૂં નિસાર,
દોહરા { હમતો જોગી પ્રેમ કે, પ્રેમ હમારો દેશ,
શુધ નહી પાઈ પીયુકી, તણ લીના આ બેશ–તારી

બુદ્ધદેવ.

પડતી હવે મુજને ખબર તુમા જણાયે હર્ષ નહિ,
આ જગતની જંજાળની, ચતુરાઇ તેં દીઠી નહિ
જ્યાં પ્રેમ મારો ઝળહળે, ત્યાં તેં દીધો બદલો ખરો,
ઘરબાર ને છોડયા વિના, યુકિત કશી સુઝી નહિ.
હવે તો જોજરા જાગી (૨)

ચોળી વિભૂતિ અંગે, બન્યો શું યોગી (૨)
સમાધિ જૂઠી દે ત્યાગી,–હવે
વિલાસી મહેલના વાસી, તને આ શીલગન લાગી ? (૨)
મધુરા પુષ્પને ત્યાગી, ગ્રહ્યા કાંટા શું હીન ભાગી (૨) હવે
ઉંડી આશ ધારીને મેં તેરો સંગ કીધો તો (૨)
ભરૂસો દઈ ભુલાવી ઓ ? વિરાગી શું ગયો ત્યાગી (૨)
હવે તો જોજરા જાગી

સુરદાસ.

દાસ પરે દયા લાવોરે,
દયાળુ દેવા દાસ પરે દયા લાવો–ટેક૦
અમારી સંબંધ તોડી, જીવ આપ ચરણે જોડી
હું તો બની બેઠો બાવો બાવોરે–દયાળુ૦
આંખો વિના સંકટ આવું, ખાડામાં ગોથાં ખાવું,
વા'રે અવિનાશી આવો આવોરે–દયાળુ૦

અરૂણોદય.

દુઃખીને દીલાસો દેતો, રંકનો બેલી ભલી ભાળ લેતે,
સૂના આંગણાં શોભાવે મારો રેંટિયો રૂડો,
દેશ ઉદયના જાણો ઝીણા ઝીણા તાર એના,
નિર્ધનને ઢાંકયા રાખનારો, મારો દેવ એતો–સૂના
જીવનના મંત્ર જેવા, ઝણ ઝણકાર એના,
ભારતનું ભાવિ એ ભણાવે, ખરો ધર્મ કહેતો–સૂના.
ચક્ર સુદર્શન જાણો, શ્રી ઘનસ્યામનું એ,
દેશની લક્ષ્મી રોકનારો, રખેવાળ રહેતો–સૂના.

નારમજના શુ મુખે કહેવુ દયા ઘાયલની લાવો કઈ,
નારન આખોની રહેતી હો, કલેજા ફુણા કાપો નહિ

બાલેગજા

મારી સજની, તુ કયા રમીઆવી રજની, સાચુ બોલ, બોલ, બોલ,
નાણી મૈયર, તુ શીદને આળ ચડાવે, કેડો છોડ છોડ, છોડ ?
હમણા માળા ગુથી હતીને, હમણા કેમ કરમાણી,
ગજ્જેવો તને કયા વળ્યો, તારી ભમ્મર કયા ભીંજાણી–સાચુ
ગી ભમરો શીરપગ બેઠો, ઉરાડતા ગભરાણી,
લાપોટે લટ છુટી ગઇ—મારી ભમ્મર ત્યા ભીંજાણી,—કેડો.
અધર દત બેઠા દીસે છે, છાતીએ નખ લાગ્યા,
અવા રમીયો કોણ મળ્યો તને કામબાણ કા વાગ્યા–સાચુ.
પોપટડો પીજરથી કાઢી, રમાડતી હુ રગે,
અતર ચાચ ભરીને નાઠો એઢાણી એ અગે–કેડો છોડ ;
કસ્તુરી તારા અગે મહેકે, કુસુમ કળીના હારો,
નયન રહ્યા છે નાચી નવેલી મળીયો કોણ ઠગારો–સાચુ.
ચદ્ર સરોવર નહાવા ગઈતી, વાટે મળ્યો એક માળી,
છાબ ભરીને ગજરા આપ્યા, હુ તો તમથી હારી —કેડો

ર. માંડલીક. **રાગ ભૈરવી.**

ખુને જીગરકો પીતી હુ બસ ગમમે તેરે યાર,
શહેરે ચમનસે ફીરતી હુ બસ ગમમે તેરે યાર,
નપ ચુપકે ચુપકે રોતી, મુ આસુઓમે ધોતી.
હે કહા ગયો મેરો મોતી, મોતી બીના નહિ મોતી,
બસ ગમમે તેરે—ખુને

દીલ ઉસીકુ દીજીએ દીલદાર યાર હો,
કયા હીદુ કયા મુસલમાન કદ્રદાન યાર હો,
મેરી નજર જો તુમસે લડગઇ, મે પલ ગસે નીચે પડગઇ,
વાહ કહા ગયે મેરે પ્યારે,
મેય અગ્નિ જેશી જલ ગઇ બસ ગમમે તેરે યાર-ખુને.

સુર્ય કુમારી.

સોહામણી સ્વર્ગની વાટ એકદીન સોભાવજો હો રાજ,
રગીલા અમરાપુરી ઘાટ એકદીન સોહાવજો હો રાજ
સાખી
મૃત્યુલોકના મનુષ્ય કયા, કયા અમરાપુરી ઘાટ,
અવટિત-કહો એ કેમ બને, વસમીવીકટ એ વાટ,
મુગટમણી તમે રાજસદનના, પારિજાત તમે નદન વનના,
રાજવશી દેવાશી રસીકવર, પ્રિત જયોત પ્રકટાવી પરસ્પર,
મેળવવા અતરમા, અતર સ્વર્ગ અમારૂ સોહાવ હોરાજ.

વીર કુણાલ.

અમારા દેશને છોડી, અમે થાનાર પરદેશી,
હૃદયને મેળવી લેશે, અમારો પ્યાર પરદેશી-અમારા.
થયા દુર્ભાગીયા એવા, તજાવી દેશની સેવા,
ભટકશુ પારકા ઘરમા, બની લાચાર પરશીદેશી-અમારા.
અમારી ધર્મ નીતિથી, અમારી સત્ય પ્રીતીથી,
અમે સત્કર્મ થી થઇશુ, હૃદયના હાર પરદેશી-અમારા
અમારા દેશ બધુઓ, અમારી જન્મ ભૂમિમા,
હવે છેલ્લા પ્રણામો છે, અમે હદપાર પરદેશી-અમારા.

બોલતો કાગળ   રાગ કોરસ.

આશક ખરણુચા જેવા માશુકનો પુરદમામ,
ચાહે રાડે કે માડે શુ અમને ;તેથી કામ
જાણે ઘરડીઘોડીને પહેરાવી લાલલગામ,
જોડી જુગતી છે એવી, જોવા મળશે ગામ
હા,હાહાહાહાહા–હાહાહાહાહા
વરલોભધરે કન્યાનો, જમવાને માગે જાન
ઘોડાને બદલે ખાધો, ગીતડાને બદલે કાણુ,
અહીં માડવડે મ ડાયો, ત્યા કાષ્ટ ગયા સમશાન,
ચોરી નેબદલે ચોકો, ને રામબોલો ભાઇરામ
હા,હાહાહાહાહા–હાહાહાહાહા

ચલતા પુર્જા.

આખે કહેકે ,દિલહીને હમકો કીયા ખરાબ,
ઓરદિલ કહેકે આખોને હમકો ડુબાદીયા,
બિગાડાના કીશીકા કુચ્છન મગર હાએ મુફતમે,
દોનોકી જીદને ખાકમે મુજકો મિલાદીયા,
ડાલ ગલે બયા મેય રોએરોએ જાનીયા
ઉ ચી અટારીયા પીયા બોલાવે પતલી કમરિયાસો બલ ખાવે.
થકથક ગઇયા મેય રોએરોએ જાનીયા
જોરા જોરી ઘુઘટ લાકે, જોબન રસલુટે,
ગલલાકે લખલખ કઇયા–મેય રોએરોમે જાનીયા
ડાલ ગલે બૈય મેય રોએ રોએ જાનીયા

વીર-દુર્ગાદાસ.

સોગન લઉ (૨) નદા ચદાના,
સોગન હમારા કેવ ગણીને,
તમને વહુ દીકરી માનીને,
સોગન લઉ ખોટા જાણીને-સોગન લઉ
મતી પીતાની હવે સુધરશે, વદન નદાને મળી જશે
સોગન લીધેલા ટળી જશે-સોગન

કંસ-વધ.

કાનુડા ત્હારી કામણ કરનારી, વ્રજમા વાંસલડી વાગી
મીઠી વળી મોહક, મન વશ કરનારી, વ્રજ
મન વશ કરનારી, સ્વર સુણતા લાગે સુખકારી
હુ ઘેલી (૨) તમ વિણ થઇ છુ ગિરધારી-વ્રજ

શંકરાચાર્ય

કહેજો કે શંકર તો સન્યાસી થયો,
ત્યાગી બચે અવિનાશી થયો-કહેજો
કહેજો જગ ઉધ્ધારણ, કારણ બાળ થયો છે યોગી,
મારૂ તારુ ત્યાગી માતા, થયો બ્રહ્મ અનુ રાગી-
તો પણ મુજને નહિ નિરખતા જનની જીવજ ખોશે,
શાન્તિ દઇ સહુ કહેજો માતા, રહેજો પ્રભુ ભરોસે-કહેજો

બુદ્ધદેવ.

પિયુ પિયુ પોકારતીરે, પપૈયા વધુ ઝુરે વનમા,
વિરહ અંગાર ઉઠે તનમા, અતિશય બળી રહી મનમા

ખીલતી આ કળી કુસુમની, ભોગી વિના કરમાય,
ઝુલતી આ લલિત પાખડી, ભોગી મધુકર વ્હાય-પિયુ૦
બાળા રસાળી અતરે, આકુળ વ્યાકુળ થાય,
નમ્ર નવોઢા નોત્તમ રમણી, રસિક નરવર વ્હાય,
હસણી દુખી થનીરે, કોમળ માનસ ઉપવનમા-પિયુ૦

માલતી-માધવ.

નાનકડી નાજૂક નાર, હુ બહુ નાનકડી-બહુ નાનકડી.
મારા લાલાની છુ લાડકડી (૨) છુ લાડકડી (૩)
આખ તણે મટકે પટકુ છુ લાલને,
નાની શુ સમજે વ્હાલાના વ્હાલને,
(હુ તો બધુએ સમજુ છુ)
જાણી ભોળો ભરથાર તુ બહુ માથે ચડી (૩) નાનકડી

સુર્ય કુમારી.

ઝિબાયો છુ ફસાયો છુ, કુટાયો છુ લુટાયો છુ,
દુભાયો છુ મુઝાયો છુ, અમારી આમ બાબત છે
(પણ થયુ કેમ)
પકડતા જાળમા ઉદર ભરાયો સર્પ તે અદર,
હયુ ઘોડા બદલ ખચ્ચર અમારી આમ બાબત છે
બીજાણા નાર નખરાળા મુઝાણા જોઇ ગોટાળા,
પછીથી પુછડા વાળો, મળ્યો તો આમ બાબત છે
તમારા કષ્ટ સઉ ટળશે, અવશ્યે ન્યાય પણ મળશે,
તમારા શત્રુ સપડાશે, અમારી એ કબુલ છે,
તમારી એ કબુલત છે, અમારી આમ બાબત છે.

૧૧૫૭૮

વીર કેશરી.

થવાનુ ના થવાનુ કે' નજુમી કોણ એવો છે,
ન જાણ્યુ જાનકી નાથે, સવારે શુ થવાનુ છે
હતી શય્યા રૂપે અહલ્યા, જગતમા વાત જાહેર છે,
ન જાણ્યુ જ્ઞાની ગૌતમે, સવારે શુ થવાનુ છે;
હતા કૌરવ અને પાડવ, જગતમા મહા બળી યોદ્ધા.
ન જાણ્યુ ભિષ્મ જેવાએ, સવારે શુ થવાનુ છે
રમ્યા જુગટુ સહુ સાથે, વિભુતિ સૌ ગયા હારી,
ન જાણ્યુ ધમ જેવા એ, સવારે શુ થવાનુ છે

કાદમ્બરી.

શુ કહુ કથના મારી રાજ, શુ કહુ કથની મારી,
હુ તો દૈવના ત્રાસે હારી રાજ, શુ કહુ કથની મારી
પરખી પારિજાતિક મે, અરપણ કીધુ મન મ્હારૂ,
પતિ તજી પરલોક સિધાવ્યા, કરી જીવતર મમ ખારૂ-રાજ.
ચદન કાષ્ટની ચિતા રચાવી, પતિ સહગમન આશે,
શુન્ય દેહ મમ સ્વામી તણો, પણ ઉડી ગયો આકાશે-રાજ
અર્પ્યુ મે સર્વસ્વ સ્વામીને, પ્રેમની કરૂની ધારી,
તજી જગત જજાળ સવ હુ, પ્રીતે ભજુ ત્રિપુરારી-રાજ.

સુરદાસ.

હુ ભજન કરીશ હરિનુ સદા સુખે,
આ સસાર આગ સમ લાગે,
મિથ્યા પ્રાપ્ત મારી હારી—ભજન

નહિ કોઇને કેહેવા તમારી વાત આ બધાઉ છુ,
રાખો ભરુસો હૃદયમા, હુ દેવના સમ ખાઉ છુ
છોડો ક્ષમા લાવી મને, ઝટ આહિથી જાવા દીઓ,
સતો તણા સહેવાસમા, ગુણ કૃષ્ણના ગાવા દિયો–હુ

સુકન્યા–સાવિત્રી.

લાગી લગન મને ત્હારી, ઓ લલના—લાગી
સુરપતિ? મતિ શુ વિસારી ઓ લલના—લાગી
શચિથી અધિક સુખ આપુ, પટરાણી કરી સ્થાપુ,
ઉથાપુ ન વચન મનોહારી—લાગી

સતી અનસૂયા.

મારે માઢે મનવી રાજી કહેવરાવી, કલાવી પઢાવી પૂછો શુ નમે,
ફુલ સુગધી વાળા રુડા રગ રૂપાળા, તેની મીઠી સુગધી તને
ના ગમે –મારે

લીલા પીળા ઝાડ પાન, ઉપર પખી કરે ગાન
રોજ કાને સાભળવા, કોને ના ગમે (૨)
નર્મદા—વાહ કેવી શાણી બોલે મધુર વાણી
ડાહ્યી ડમરીના બોલ મારા મનમા રમે,–મારે

મહાશ્વેતા કાદમ્બરી.

થઈ પ્રેમવશ પાતળીયા, મારા મનના માલેક મળીયારે થઈ
પ્રીતે કરો મુખવાસ, સજનવ રાજ હૃદયના વાસી,
પ્રેમદા પ્રીત જયોત પ્રકાશી, મારા મનના મનોરથ ફળીયારે થઈ
ભાગ્યવત કર્યો ભગવતી મુજને, જીવન સફળ થયુ મારૂ,
કરો શ્રીહરિ શુભ ત્હમારૂ મારા મનના માલિક મળીયારે થઇ.

માલતી માધવ.

લ્યો સુંદરી સુમનની માળા,
જઈ કહેજો પ્રણામ હમારા
માળા નહિ પણ વરમાળા,
સુંદર વર એ શરમાળા
મુખદર્શનથી મન ચોરી (૨) ચિત હરી ગઇ બાળ ચકોરી,
તમે કિશોર એ નવલ કિશોરી, મટકે મોહ્યા મટકાળા—લ્યો.

સરસ્વતી ચંદ્ર.

મને પ્યારી લાગે હા, છબી સુંદર મોહન વરની,
મોર મુકુટ પીતાંબર સોહે ગલે વીજયાંતિ માલા
વંદ્રાવનમાં રાસ રમે, હરિ રાધારમણ રૂપાળા મને
રસીયા રસ તરસ્યા રસીલીના રસિક અધર ચુંમતા,
પીન પયોધર મરદન કરી, હરિ ભાવથી ભુજ ભરતા મને

સંસાર લીલા

આવી અણધારી આ ધાડ
બાપા ગેબી ગોળા માર
રાડને આવ્યો ના વિચાર
મરકે ભૂત બની નીરધાર
ભાઇ ભાળો ભાઈ ભાળો
એક આ ફેશનનો ગોટાળો.
શામળી યાજી કરજો મારી સહાયરે
તમો મોટરમાં બેસી વ્હેલા આવજો

શુ શામળીયોજી સહાય કરે આ બાળકને સભાળો
તમે શીદ મને સહુ બાળો
નબર વનનો આ ગોટાળો હાયહાયહાય
મારા દીલમા આ વાગી ખીલી મારા
પગની નળીઓ થઇ ઢીલી
દીકરી આનો શું ઉપાય
ઇજ્જત ટકે શેર વેચાય અરેરે મરી ગઇ નારી માય
બાપા હાયહાયહાય બાપા હાય

બુદ્ધદેવ.

પુલની પાખડી લ્યો પ્રાણ–પુલની
ગણી અતરની ઓળખાણ–પુલની
શ્યામ સલુણા અમ ઘેર આવ્યા, શા કરીએ સન્માન,
નાથ નગિના પરિમલ ભીના. મન માન્યા મ્હેમાન.–પુલની
ઝાઝુ શુ કહીએ સમજુને, સખી નયનના બાણ,
વિમળ કમળ આ સરવર જળનું ભોગી ભ્રમર સુજાણ–પુલની

મહાદજીશિંદે.

ચાદનીના ચોકે ચતુરા ચીતહર ચીત હરવા જાતા,
ચદા આ જોતા નભની ચદ શરમાતી,
લજ્જાની પગલા ભરતા
રાત્રી ખીલી મધુ માસની મધુ શબ્દ કોકીલ ગાય છે
મધુરા મૃદુલ મલયા નીલે મધુ મજરી લચકાય છે
મધુ કુજમા મધુ સુદરી માધવ મીલન આ ચ્હાય છે
આ ચાદનીને નીરખતા શી ચાદની શરમાય છે

સંસાર-લીલા.

ઓ પાજી (૨) આજે આવ્યો હાથ બચ્ચાજી
એ દિલરાજી તો કાજીની કયા દરકાર છે
હું લાજી (૨) ઝાઝી કરવી ના પતરાજી
ઓ દાદાજી (૨) ચુપ આ તારો તો સરદાર છે
કરતાતા નાટક બાજી પોરી છોઠી દે પતરાજી
વાહ મારા પ્રાઈવેટ માજી
દોલતરામની દોલતપર બહુ રહુયા છે ગાજી
દિકરા મારા ઢોર હુરવાની કરૂં હુરરાજી
ના ના જી (૨) હા હા જી (૨)
શું સમજ્યા શું લાભાજી, હવે માફ કરો પિતાજી
આ તો પહેલી છે બાજી બીજી તૈયાર છે

વસંત–પ્રભા.

શ્રી રામચંદ્ર રઘુવીર
શ્રી સીતાપતિ ભજી લેને મન અવસર આવો એળે જશેજી
ખીલી વસંત છેલા, બીજી જુવાની વ્હાલા, રમીયા રસ
પી લેને સુખધામ,
ખીલી વસંત તેવી ખીલી પુલવાડી બાળા, પ્રભુને શણગારી
મન લ્હાવ શ્રી.
રમણી રૂપાળી હૈયે હેતે ધરી લે વ્હાલા, કરીલે અધરામૃત
રસનું પાન
નાથના નાથ એને અંતર પર ઝીલી બાળા કરી લેને કાયાનું
કલ્યાણ.. શ્રી.

મધુ–બસરી.

મોરી બૈયા ન પકર ગિરધારી શ્યામ
ચલી ભરન નીર જમુના કે ધામ–મોરી

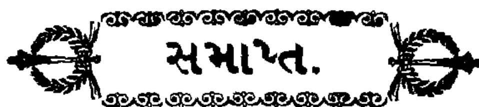
તુમ તો જાતે સોતન સંગ રહેતે,
અબ તો સદન પ્યારી, શ્યામ–મોરી

પૃથ્વી પુત્ર.

નવીન પ્રેમરસભીની મૃગનયની ભાન તુ કયા ભૂલી આવી
શાણી સલુણી મદન મદમીણી કોણે તણે
ભરમાવી બ્હેન—ભાન

સરવર તટપર જલક્રીડાએ સહજ સખી એતો આવી
ચંપક છાયે ઉભી રહી એને ભોગીએ ભરમાવી
અગ્સપરસ અમ આખ મળી મને લોચનીયે લલચાવી–હેન

માગે જતા મધુકર નિકટ ગઈ અણજાણી
મદભર રસીકા રસ લુટતા રસ ઘેન મહી ઘેરાણી
મન ગમતાની મોજ મજામા ફુલ વેણી વીખરાણી
બ્હેન ભાન તુ ત્યા ભૂલી આવી

સુરત લીમડાચોકમા આવેલા બાહ્ય ધનકોરના દેશી મિત્ર પ્રેસમા
નાથુભાઇ દેવચંદે છાપ્યુ

ઘર ઘરનો શણગાર.

ચતુર સુંદર સ્ત્રી વિલાસ

અથવા

મનહર સરળ ગરબાવળી

મૂલ્ય માત્ર દશ આના

આ ગરબાવળી આધુનિક સમયને અનુસરી પ્રગટ કરવામાં આવી છે જેની અંદર ગૃહસ્થ સ્ત્રીઓ અને બાળાઓને આપવામાં આવતું સંગીતનું જ્ઞાન જેને માટે જોઈતા સ્ત્રીઉપયોગી ગાયનો, ભજનો, ગરબાઓ વિગેરેનો મોટો સંગ્રહ કરવામાં આવ્યો છે જેમા સીતાજીની કાચળી વૈદર્ભી વનવાસ સત્યભામાનુ રૂપણું, રાધાજીના વિવાહ લગ્નના ગીત, અધરણીના, મોસાળા, કનૈયા વીગેરે ગીતને અનુસરી એટલી તો ઉપયોગી બનાવી છે તેના પ્રમાણમા કીમત કાંઈજ નથી ગ્લેઝડ કાગળ ઉત્તમ આર્ટ પેપરના ટાઈટલ સાથે

આજેજ લખો,

"ગુજરાતી" સાહિત્ય મંદિર.

સલાબતપુરા—સુરત.